

Влѣзли въ една отъ стаятъ на кѣщата. Тамъ имало прѣсната храна и мишчетата веднага се втурнали на разни страни. Тѣ забравили съвѣта на майка си.

Но въ една жгълъ на стаята имало заложенъ капанъ. Малкитѣ мишчета се втурнали къмъ него, но майка имъ бързо извикала:

— Стойте милички! Кѣдѣ отивате? какво ще правите?

— Ще идемъ да изядемъ онова кѣсче месо, обадили се мишчетата.

— Е, ами послѣ?

— Какво послѣ? Ще си напълнимъ стомахчетата и ще бѣдемъ сити дълго врѣме.

— Но, щомъ влѣзите вжтрѣ, никога нѣма да излѣзите. Това кѣсче месо е турено да измами мишките: щомъ го бутните и капана ще ви се затвори. Послѣ ще дойде стопанинътъ и ще ви умъртви. Освѣнъ отъ капана, трѣбва да се пазите и отъ хитрата котка. Тя е най-страшния нашъ неприятель.

— Тогава е по-добрѣ да стоимъ въ дупката си.

— Наистина, по-добрѣ е, но гладно се не седи.

— Ами тогава?

— Трѣбва много добрѣ да се пазите отъ неприятелитѣ си, ако искате да живѣете по-дълго врѣме.

